

Hoe genezen we een doodzieke samenleving?

Honderd jaar geleden kwam Rudolf Steiner met een oplossing voor het probleem 'hoe een doodzieke samenleving te genezen'. Het was zijn Wetenschap van de Sociale Driegeleding.

Voor demonstranten die de afgelopen twee jaar meeliepen in vredesmarsen tegen de coronagekte is de omschrijving 'verziekte samenleving' een understatement. De demonstranten behoren tot degenen die zich wakker noemen.

Zij staan tegenover de slapende meerderheid van de bevolking die blijkbaar niet wil nadenken over de leugens die het World Economic Forum (WEF) met de Great Reset ons wil doen geloven: het plan van hoe mensen als slaven in opdracht van een kleine groep multimiljardairs in de toekomst hebben te functioneren. Deze puissant rijke lieden dreigen de mens tot een machinemens te reduceren, tot robot, tot een onvolledig(?) mens die door een hoogontwikkelde technologie gecorrigeerd moet worden?

Rudolf Steiner

In 1917 tijdens de Eerste Wereldoorlog – een tijd van crisis die, hoewel anders, overeenkomsten vertoont met wat ik de coronacrisis noem –, werd Steiner door *Abgeordnete* uit de Rijksdag in Duitsland gevraagd voor een oplossing voor de toen heersende *Soziale Frage*. Met die 'soc0iaalvraag' verwoordde men het onderdrukken van het leven van een groot deel van de bevolking in een snel ontwikkelde geïndustrialiseerde wereld: de arbeidersklasse. Volgens Steiner moest de decennialange ontkenning van de noden van de arbeider als mens wel uitlopen op een catastrofe: de Eerste Wereldoorlog.

Twee jaar later, in 1919, kwam hij met 'Die Kernpunkte der sozialen Frage', het boek waarin hij de wetenschap van de Sociale Driegeleding introduceerde. Daarin onderscheidde hij de volgende drie geledingen (levensgebieden) in de samenleving: het geestesleven of culturele leven, waartoe de medische zorg, de pers, de wetenschap en het onderwijs behoren; het rechtsleven, waar politiek en rechtspraak onder vallen en de economie. Ieder levensgebied zou volgens hem onafhankelijk van elkaar een eigen bestuur moeten krijgen, zonder bemoeienis van de overheid, zodat de geledingen de kans krijgen elkaar aan te vullen, te ondersteunen en te versterken, in plaats van dat de een de ander ondermijnt wat grote schadelijke gevolgen voor het sociale leven met zich meebrengt. Steiner beschouwde de samenleving namelijk als een levend organisme, die, net als in de natuurweten-

schap, aan wetten onderhevig is. Je kunt geen degelijk huis bouwen zonder de natuurwetten in acht te nemen. De sterke veranderingen in de maatschappij als gevolg van de industrialisatie vroeg om een andere manier van denken.

Wat ging of gaat er nog steeds verkeerd in deze snel veranderlijke wereld?

Sociale en geestelijke verarming

Door de industriële massaproductie ontstonden alsmear grotere overschotten: er waren goederen op de markt die niet meer verkocht werden. Volgens Steiner zou deze ongebreidelde productie-economie zichzelf uiteindelijk vernietigen. Belangrijker echter voor de individuele arbeider was dat hij, zodra de (gevangenis)deuren van de fabriek zich achter hem hadden gesloten, niet langer zijn eigen arbeidstempo kon bepalen. De arbeider werd gebonden aan de starre werktijden en regels van de fabriek.

De film 'Modern Times' uit 1936 van Charlie Chaplin laat dit op een voorbeeldige manier zien. Door de eenvoudige (geestdodende!) handelingen die de werknemer bij de mechanische productie had te verrichten, werd hij bovendien inwisselbaar. Je zou kunnen zeggen: hij werd steeds minder mens en steeds meer een productiemiddel.

Ook Karl Marx zag de materiële verarming van de arbeider door het grootkapitaal. Wat hij echter niet waarnam of incalculeerde en waar Rudolf Steiner zich om bekommerde, was de sociale en geestelijke verarming van de fabrieksarbeider door de sterke band met het werk te verbreken. Een band die hij als ambachtsman of handwerker wel had en die hem zijn waarde als mens gaf (en niet als product of gebruiksvoorwerp).

Machtslust en controlewaanin

Door mijn online-studie over de wetenschap van de Sociale Driegeleding via de Akademie Zukunft Mensch in Duitsland ben ik gaan begrijpen dat een vermenging van de drie levensgebieden in de samenleving tot de verwarring, of misschien beter tot de verdoving of bedwelming, heeft kunnen leiden. Daarbij hebben een kleine groep globalisten de kans gegrepen een gehele wereldbevolking in hun machtslust en controlewaanin mee te slepen. Of, om daar in ieder geval een begin mee te maken.

Zo mogen we nu aanschouwen, nog duidelijker dan in de tijd vóór corona, hoe de gevestigde media een verlengstuk van de overheid is geworden. Ook zien we hoe wetenschappelijke instituten het financiële belang van onder andere de farmaceutische industrie dienen, namelijk door de resultaten van wetenschappelijke onderzoeken vooraf te laten bepalen door genereuze donaties uit diezelfde industrietak. Gewetensvolle wetenschappers als Stephan Lanka, Andrew Kaufman en Tom Cowan, die niet het financiële belang van de farmaceutische industrie dienen, (maar wel de waarheid over het nog nooit proefondervindelijk bewezen bestaan – in laboratoria – van alleen het SarsCoV-2), worden door de van staatswege erkende wetenschap genegeerd. En wat te denken van het onderwijs?

Spelenderwijs weer vrij mogen en kunnen ontwikkelen

Het is niet voor niets dat de demonstranten tegen de maatregelen van het overheidsbeleid zich sterk maken voor een betere toekomst van onze kinderen, zodat ze bijvoorbeeld niet langer op (staats)scholen lastig gevallen en in verwarring worden gebracht met de vraag of ze niet liever een jongetje dan wel een meisje willen zijn of omgekeerd, maar zich spelenderwijs weer vrij mogen en kunnen ontwikkelen. Zo liepen bij talloze marsen de voorste rij strijders, voor iedereen zichtbaar (behalve uiteraard het NOS journaal!) met een enorme banner, waarop de niet mis te verstane woorden stonden: Blijf van onze kinderen af!

Regels en protocollen

Waarom zou het gezonder zijn (als we ziekte en gezondheid als analogie nemen) voor ons samenleven als elke bovengenoemde geleding zichzelf bestuurt, in plaats van dat de overheid zeggenschap heeft over het onderwijs, de pers, de wetenschap en de zorgsector en daar alle regels bepaalt. We moeten begrijpen dat het bij het culturele leven, anders dan bij het rechtsleven en de economie, gaat om de individuele mens die uniek is.

Mensen die menen dat alle mensen gelijk aan elkaar zijn, moeten beseffen dat elk mens met de geboorte zijn of haar eigen bijzondere talenten (kwaliteiten) meebrengt, die ze vrij willen ontwikkelen. Als zij deze tot wasdom hebben gebracht door vrij onderwijs, onafhankelijk van de staat of economische belangen, kunnen ze, ja inderdaad: als eigenzinnige!, maar vakbekwame mensen het rechtsleven en de economie grote diensten bewijzen met creatieve en opbouwende ideeën, in plaats van zich als voorgeprogrammeerde modelburgers voor het selecte groepje globalisten te laten leiden. Dus als mensen die, zoals zo helder in het Duits wordt uitgedrukt niet 'Fremdbestimmt' zijn, dat is: mensen die zich van buitenaf laten manipuleren door onder andere de overheid of gevestigde media, maar 'Selbstbestimmt': om door eigen inzichten tot de waarheid komen. Ook in de culturele beroepsgroepen als de wetenschap, de pers en de medische sector zou de individuele mens in vrijheid van een eigen zelfstandig denken gebruik moeten kunnen maken. In het rechtsleven daarentegen zijn alle mensen gelijk aan een elkaar, voor een wetgeving die hun de (grond) rechten geven om als mens een waardig leven te leiden. In een rechtsleven binnen de sociale driegering is geen plaats meer voor een ministerie van onderwijs en wetenschap, voor economie en ja ook niet voor de

volksgezondheid – de Jonges en de Kuipers kunnen dan weer de schoolbanken in om bij te leren!

De verhouding van mens tot mens

De overheid binnen de wetmatigheden van de sociale driegeleding is niet langer allesoverheersend (en kan dus ook niet langer als boodschappendienst van de globalisten gebruikt worden). De politiek en de rechtspraak zouden er moeten zijn om de verhouding van mens tot mens in goede banen te leiden in alle levensgebieden. En dat in de economie multinationals hun lobbyisten op politici afsturen voor hun (financiële) belangen wordt dan ook duidelijker. Het is inherent aan het huidige systeem waar de overheid overal in alle sectoren van de samenleving de regels bepaalt.

Vrijheid, gelijkheid en broederschap

Het spreekt vanzelf dat mensen het economische belang stellen boven de andere twee leefgebieden: de cultuur en het rechtsleven. Immers, al vanaf de oertijd strijden mensen om hun bestaan. Alleen tot wat is deze strijd verworden? Nu hebben we de (overbodige) financiële markten, die ongeveer driekwart van de totale economie, inclusief de werkelijke economie (die alleen voor de 99 % een functie heeft), bepalend is. In een economie, die bestuurd wordt zonder inmenging van de overheid, verenigen de producent, de consument en de handelaar zich in wat Steiner de Associaties noemt, met het doel voor de consument een betaalbare en voor de producent een rendabele prijs voor het product af te spreken met de handelaar als verbindende schakel tussen deze twee uiterste belangen. Steiner spreekt in die 'Kernpunten' ook over de drie idealen uit de Franse Revolutie: vrijheid, gelijkheid en broederschap. Daarbij staat vrijheid voor het individu, gelijkheid voor iedereen als het om de mensenrechten gaat en broederschap voor de economie.

Broederschap in de economie?

Hoe kan dat zijn in een tijd waarin de vrije markt economie jaar in jaar uit vanaf de kansel in de Tweede Kamer wordt verkondigd? Concurrentie en ellebogengevecht, de één zijn dood, de ander zijn brood. Hoe valt dat te rijmen met broederschap of samenwerking? Het zogenaamde 'vrije' in de 'vrije markt economie' kan trouwens beter met meedogenloos en egoïstisch handelen voor eigen gewin vertaald worden. Ware vrijheid kan alleen de individuele mens zich verwerven door een zelfstandig ontwikkeld denken! En daarvoor hebben we als fundament gezond onderwijs nodig.

Een bewust dualistisch gecreëerde samenleving

In de economie van een driedelige sociale samenleving werk of produceer je voor de ander en de ander voor jou, wat in wezen een christelijke manier van omgang is. Het is de menselijke verbinding, die als derde (onzichtbare) schakel zorgt voor het evenwicht tussen twee tegenpolen. Iets wat zo belangrijk is in een bewust dualistisch gecreëerde samenleving, waar geen eenheid kan bestaan maar slechts verdeeldheid. Hieraan denkende komt bij mij (en wellicht bij meerdere 'wakkere' mensen) de slogan naar boven die de afgelopen twee jaren op muren van gebouwen in steden stond gekalkt, als het gaat om het promoten van de mRNA spuit: Want je doet het voor de ander! Een grove leugen met het doel de mensen tegen elkaar opzetten: de gevaccineerden tegen de ongevaccineerden, de coronagelovigen tegen de waarheidszoekers, het Westen tegen de Russen. En wat op dit moment bewust wordt voorgedrukt: de warhoofden van de Extension Rebellion beweging tegen de met gezond verstand bedeelde boeren, de voor- en tegenstanders van het stikstofbeleid.

Logisch nadenken

Wat ik beoog met dit artikel over de sociale driegeleding, dat in wezen te weinig ruimte biedt om én deze wetenschap in het kort goed uit te leggen én om mensen tot onderzoek ervan te stimuleren, is, dat we nu weten door een geïntensiveerd bewustzijnsproces heengaan – en dat vele 'wakkere' mensen dit al hebben ondergaan. Dit ondanks, of misschien beter dankzij, de zogenaamde coronacrisis, die ons laat zien tot waartoe de realiteit is verworden, namelijk het systeem waarin we leven. Wat er zo duidelijk aan de hand is, heeft met het verleden en het heden te maken, dat zien we nu. We zien echter niet de toekomst, die moeten we als samenleving nog creëren. De vraag hoe we die willen inrichten, ligt dus voor ons open.

Honderd jaar geleden is er al een oplossing aangedragen, de wetenschap van Sociale Driegeleding. Destijds kon die (nog) niet begrepen worden, ondanks de verschrikkingen van de loopgravenoorlog waar talloze soldaten door het gifgas de dood vonden of levenslang invalide werden gemaakt, onder wie veel jonge jongens van 16, 17 jaar – lees: 'Im Westen nicht Neues' van Erich Maria Remarque er maar op na. Nu in onze tijd, nu, zoals de hoofdredacteur van Gezond Verstand stelt 'alles op losse schroeven staat', waarom dan niet dit grootse idee dat ons tot beschikking staat onderzoeken? Ieder voor zich, zodat er een bewustzijn wordt gecreëerd voor een samenleving waarin mensen elkaar weer zien staan en interesse in elkaar kunnen tonen wat zich steeds verder kan uitbreiden. Want het trans-humanisme, waarbij de globalisten de mens tot een machinemens, tot een robot zonder ziel en geest dreigen te willen reduceren, is geen optie. Een dergelijk plan zal sowieso uiteindelijk niet levensvatbaar blijken te zijn: het is namelijk anti-leven, tegen het leven, kunstmatig, dus voortkomend uit een materialistisch wereldbeeld.

tekst: Jan Benning - 06-42604882
jan_benning@freedom.nl